Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

«Διὰ πραγματικὴν εἰρήνην παγκόσμιον καὶ αἰωνίαν»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

76ον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ λόγου τοῦ προέδρου Κέννεντυ (10 Ἰουνίου 1963, στὸ πανεπιστήμιο τῆς Οὐάσιγκτων) «διὰ μίαν πραγματικὴν εἰρήνην»:

«ΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ. Πρῶτον: Ἂς ἐπανεξετάσωμεν τὴν θέσιν μας ἔναντι τῆς εἰρήνης αὐτῆς καθ' ἑαυτήν. Πάρα πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν θεωροῦν ἀνέφικτον. Πάρα πολλοὶ τὴν νομίζουν φανταστικήν. Αὐτὴ ὅμως εἶναι μία ἐπικίνδυνος, ἡττοπαθὴς δοξασία. Ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος— ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶναι καταδεδικασμένη — ὅτι εὑρισκόμεθα ἐντὸς κλοιοῦ δυνάμεων ποὺ διαφεύγουν τὸν ἔλεγχόν μας.

Δὲν χρειάζεται νὰ παραδεχώμεν αὐτὴν τὴν ἄποψιν. Τὰ προβλήματά μας εἶναι δημιουργήματα ἀνθρώπων— δύνανται, κατὰ συνέπειαν, νὰ λυθοῦν ἀπὸ ἀνθρώπους. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τόσον μεγάλος ὅσον ἔχει τὴν θέλησιν νὰ εἶναι. Οὐδὲν πρόβλημα τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας εὑρίσκεται πέραν τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων. Ἡ λογικὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων ἔχουν συχνὰ ἐπιτύχει τὰ φαινομενικῶς ἀνεπίδεκτα ἐπιλύσεως — καὶ πιστεύομεν ὅτι δύνανται νὰ ἐπαναλάβουν τοῦτο.

Δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν ἀπόλυτον, τὴν ἀπέραντον ἔννοιαν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ καλῆς θελήσεως τὰς ὁποίας μεγάλοι φαντασιόκοποι καὶ φανατικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὀνειρεύονται. Δὲν ἀρνοῦνται τὴν ἀξίαν τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων. Θὰ ἦτο ὅμως ὡς νὰ προκαλοῦμεν ἁπλῶς τὴν ἀποθάρρυνσιν καὶ τὴν δυσπιστίαν ἐὰν αὐταὶ ἦταν ἡ μόνη καὶ ἄμεσος ἐπιδίωξίς μας.

Ἂς συγκεντρώσωμεν ἀντιθέτως τὴν προσοχήν μας ἐπὶ μιᾶς περισσοτέρου πρακτικῆς, πλέον ἐφικτῆς εἰρήνης — βασιζομένης ὄχι ἐπὶ μιᾶς αἰφνιδίας καταναστατικῆς ἀλλαγῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀλλὰ ἐπὶ μιᾶς βαθμιαίας ἐξελίξεως τῶν ἀνθρωπίνων θεσμῶν — ἐπὶ μιᾶς σειρᾶς συγκεκριμένων ἐνεργειῶν καὶ ἀποτελεσματικῶν συμφωνιῶν ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων. Δὲν ὑπάρχει μία μοναδική, ἁπλῆ κλεὶς πρὸς τὴν εἰρήνην αὐτὴν — δὲν ὑπάρχει μεγαλοπρεπὴς ἢ μαγικὴ διαδικασία διὰ νὰ υἱοθετηθῇ ἀπὸ μίαν ἢ δύο δυνάμεις. Ἡ εἰλικρινὴς εἰρήνη πρέπει νὰ εἶναι προϊὸν συνεργασίας πολλῶν χωρῶν, ὄχι στατική, προσαρμοζομένη εἰς τὰς ἐπιταγὰς κάθε γενεᾶς. Διότι ἡ εἰρήνη ἀποτελεῖ μίαν πορείαν —ἕνα τρόπον ἐπιλύσεως προβλημάτων.

Μὲ εἰρήνην ὡς αὐτὴν θὰ ὑπάρχουν καὶ πάλιν φιλονικίαι καὶ ἀντικρουόμενα συμφέροντα, ὅπως ὑπάρχουν καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Ἡ παγκόσμιος εἰρήνη, ὅπως καὶ ἡ εἰρήνη ἐντὸς μιᾶς κοινότητος, δὲν προϋποθέτει ὅτι κάθε ἄνθρωπος θὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του — ἐπιβάλλει μόνον ὅπως οἱ ἄνθρωποι συμβιοῦν μὲ ἀμοιβαίαν ἀνοχήν, παραπέμποντες τὰς διαφωνίας των πρὸς ἐπίλυσιν καὶ μίαν δικαίαν καὶ εἰρηνικὴν διευθέτησιν. Ὅπως ἡ ἱστορία διδάσκει, αἱ ἐχθρότητες μεταξὺ ἐθνῶν καθὼς καὶ μεταξὺ ἀτόμων, δὲν διαρκοῦν ἐπ' ἄπειρον. Ὅσον ἀμετακίνητοι καὶ ἂν φαίνωνται αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ ἀντιπάθειαί μας, ἡ φορὰ τοῦ χρόνου καὶ τῶν γεγονότων θὰ ἐπιφέρῃ συχνὰ ἐκπληκτικὰς μετατοπίσεις εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ἐθνῶν καὶ γειτόνων.

Ἂς ἐπιμείνωμεν, λοιπόν. Ἡ εἰρήνη δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀναγκαστικῶς κάτι τὸ πρακτικῶς ἀνεφάρμοστον ἢ ὁ πόλεμος κάτι τὸ ἀναπόφευκτον. Προσδιορίζοντες τὸν ἀντικειμενικόν μας σκοπὸν μὲ μεγαλυτέραν σαφήνειαν· καθιστῶντες αὐτὸν περισσότερον εὐχείρίστον ὀλιγώτερον ἀόριστον, παρέχομεν τὴν δυνατότητα εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς νὰ τὸν κατανοήσουν, νὰ στηρίξουν ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας των καὶ νὰ πεισθοῦν νὰ κινηθοῦν μὲ τρόπον ἀσυγκράτητον πρὸς αὐτόν.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ. Δεύτερον: "Ας ἐπανεξετάσωμεν τὴν στάσιν μας ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Εἶναι ἀποθαρρυντικὸν νὰ νομίζωμεν ὅτιοἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται εἶναι πράγματι δυνατὸν νὰ πιστεύουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνουν συνεχῶς οἱ προπαγανδισταί των. Εἶναι, ὄντως, ἀποθαρρυντικὸν νὰ διαβάζῃ κανεὶς ἕνα πρόσφατον ἐπίσημον Σοβιετικὸν κείμενον ἐπὶ θέματος στρατηγικῆς τακτικῆς καὶ νὰ διαπιστώνῃ εἰς τὴν μίαν σελίδα κατόπιν τῆς ἄλλης ὅτι τοῦτο βρίθει ἀβασίμων καὶ ἀπιστεύτων ἰσχυρισμῶν, ὡς π. χ. τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι «Ἀμερικανοὶ ἰμπεριαλιστικοὶ κύκλοι ἑτοιμάζονται νὰ ἐξαπολύσουν πολέμους διαφόρων τύπων ὅτι ὑφίσταται πραγματικὴ ἀπειλὴ ἐξαπολύσεως προληπτικοῦ πολέμου ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν ἰμπεριαλιστῶν ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως... (καὶ ὅτι) οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἰμπεριαλιστῶν συνίστανται εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὑποδούλωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἄλλων καπιταλιστικῶν χωρῶν... (καὶ) τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν... δι' ἐπιθετικῶν πολέμων».

Πράγματι, ὡς ἀναφέρει παλαιὸν ρητόν: «Οἱ κακοὶ φεύγουν ἀκόμη καὶ ὅταν κανεὶς δὲν τοὺς καταδιώκει». Παρὰ ταῦτα, εἶναι λυπηρὸν νὰ διαβάζῃ κανεὶς τὸ χάος ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο κόσμων. Τὸ γεγονός, ὅμως, αὐτὸ ἀποτελεῖ, ἐπίσης, μίαν προειδοποίησιν πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ὅπως μὴ πέσῃ εἰς τὴν ἰδίαν παγίδα εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἤδη πέσει ὁ Σοβιετικὸς λαός· ὅπως μὴ ἴδῃ, μίαν διαστραβλωμένην μόνον καὶ ἀπελπιστικὴ ὄψιν τοῦ ἄλλου κόσμου· ὅπως μὴ θεωρήσῃ τὴν ρῆξιν ὡς ἀναπόφευκτον, τὴν διευθέτησιν ὡς ἀδύνατον καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν ὡς ἀνταλλαγὴν μιᾶς σειρᾶς ἐπιθέσεων καὶ ἀπειλῶν.

Οὐδεμία κυβέρνησις καὶ οὐδὲν κοινωνικὸν σύστημα δύναται νὰ εἶναι τόσον κακὸν ὥστε ὁ λαός του νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς στερούμενος ἀρετῶν. Ὡς Ἀμερικανοί, ἡμεῖς θεωροῦμεν τὸν κομμουνισμὸν ἄκρως ἀποκρουστικόν, ὡς ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἄρνησιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας. Παρὰ ταῦτα, δὲν παύομεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφραζώμεθα ἐνθουσιωδῶς διὰ τὰς ἐπιτεύξεις τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ Διαστήματος, τῆς οἰκονομικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα ὡς καὶ τὰς πράξεις ποὺ ἀπαιτοῦν θάρρος.

ΚΟΙΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ. Μεταξὺ τῶν πολλῶν χαρακτηριστικῶν τὰ ὁποῖα εἶναι κοινὰ εἰς τοὺς λαοὺς τῶν δύο χωρῶν μας, κανένα δὲν εἶναι ἐπικρατέστερον τῆς ἀμοιβαίας ἀπεχθείας τὴν ὁποίαν ἀμφότεροι τρέφουν ἔναντι τῆς ἰδέας τοῦ πολέμου. Ἀποτελοῦμεν μοναδικὴν περίπτωσιν μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδέποτε εὑρέθημεν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἐναντίον ἀλλήλων. Ἐξ ἄλλου, οὐδὲν ἔθνος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου ἔχει ὑποστῆ μέχρι τοῦδε τοιαύτας καταστροφὰς ὡς ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ Ρωσικὸς λαὸς κατὰ τὸν Β΄ παγκόσμιον πόλεμον. Ἀπωλέσθησαν τοὐλάχιστον 20 ἑκατομμύρια ψυχῶν. Ἑκατομμύρια οἰκιῶν καὶ ἀγροκτημάτων κατεκάησαν ἢ κατεστράφησαν. Τὸ τρίτον, περίπου, τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, περιλαμβάνον περίπου τὰ δύο τρίτα τῆς βιομηχανίας, μετετράπη εἰς ἐρήμους ἐκτάσεις. Φαντασθῆτε τὴν εἰκόνα ποὺ θὰ παρουσίαζεν ἡ χώρα μας ἐὰν κατεστρέφοντο τὰ πάντα εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν ἀνατολικῶς τοῦ Σικάγου.

Σήμερον, ἐὰν ἤθελε καὶ πάλιν ἐκσπάσει πόλεμος — ἀδιάφορον τίνι τρόπω — αἱ δύο χῶραι θὰ ἦσαν οἱ κύριοι στόχοι. Ἀποτελεῖ εἰρωνείαν ἀλλὰ καὶ πραγματικὸν γεγονὸς τὸ ὅτι αἱ δύο ἰσχυρότεραι δυνάμεις διατρέχουν τὸν μέγιστον κίνδυνον ἐρημώσεως. Ὅ,τι ἔχομεν οἰκοδομήσει, ὅλα ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα ἐμοχθήσαμεν, θὰ κατεστρέφοντο. Καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν ψυχρὸν πόλεμον — ποὺ δημιουργεῖ καὶ βάρη καὶ κινδύνους εἰς τόσας πολλὰς χώρας, ἐν αἷς καὶ τοὺς στενωτέρους συμμάχους τῆς ἰδικῆς μας — τὰ δύο μας κράτη φέρουν τὰ μεγαλύτερα βάρη. Διότι ἀμφότεροι διαθέτομεν τεράστια ποσὰ διὰ μαζικοὺς ἐξοπλισμοὺς ποὺ θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελέστερον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀμαθείας, τῆς ἐνδείας καὶ τῶν ἀσθενειῶν. Καὶ οἱ δύο ἔχομεν ἐμπλακῆ εἰς ἕνα φαῦλον καὶ ἐπικίνδυνον κύκλον εἰς τὸν ὁποῖον ἡ καχυποψία ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐκτρέφει καχυποψίας εἰς τὴν ἄλλην καὶ τὰ νέα ἐξοπλιστικὰ μέτρα γεννοῦν ἀντίμετρα ἐξοπλισμῶν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΜΠΑΛ - ΝΤΕ - ΤΕΤ
Φυσιολατρικοῦ καὶ Φιλαρμονικῆς

Ὁ Φυσιολατρικὸς καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ θὰ παρουσιάσουν τὸ προσεχὲς Σάββατον 7 Μαρτίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας μία πρωτότυπη χορεσπερίδα «ΜΠΑΛ—ΝΤΕ — ΤΕΤ» ἡ ὁποία θὰ ἀφίσῃ ἐποχὴν ἀπὸ ἀπόψεως μελέτης, πρωτοτυπίας καὶ ἐκλεκτοῦ περιβάλλοντος, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν θαυμάσια ἀθηναϊκὴ ὀρχήστρα Κανακάκη. Ἐπίσης τὸ τελευταῖο Σάββατον 14 Μαρτίου ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς Φιλαρμονικῆς—Φυσιολατρικοῦ θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν Φιλαρμονικῆς καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ὀρχήστραν Κανακάκη, χορεσπερὶς ποὺ θ' ἀποτελέσῃ ἕνα ἐξαλλο ἀποχαιρετισμὸ στὴν Ἀποκρηὰ ποὺ φεύγει. Τὰ δύο αὐτὰ ἐξαίρετα Σωματεῖα φιλοδοξοῦν νὰ παρουσιάσουν κάτι ποὺ θὰ μείνῃ γιὰ πάντα ἀξέχαστο.

Ἡ ἀποκρηάτικη Μασκαράτα τοῦ Φυσιολατρικοῦ, παρελαύνοντας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν τοῦ Δήμου εἰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας, θὰ ἀφίσῃ ὡς πάντοτε τὶς πιὸ ἄριστες ἐντυπώσεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Φυσιολατρικοῦ στὴν μεγάλη παρέλασι τοῦ Καρναβάλου τῆς τελευταίας Κυριακῆς, εἰς τὸν σοκολατοπόλεμον μὲ ἰδιαίτερον πολυτελῶς διασκευασμένον αὐτοκίνητον, θὰ ὑπερβῇ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως κάθε προηγούμενον.

Ὁ Φυσιολατρικὸς θὰ δώσῃ εἰς τὰ ἐντευκτήριά του, τὸ καθιερωμένο παιδικὸ μπάλ—μασκέ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ κλοῦ τῆς τελευταίας Κυριακῆς τῆς Ἀποκρηᾶς μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀδιαπτώτου κεφιοῦ καὶ χαρᾶς.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην τῆς μητρός του Ἀφροδίτης Ν. Γκόβα καὶ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου της ὁ κ. Ἀθαν. Γκόβας κατέθεσεν 200 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐνορίας Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης καὶ 200 δρχ. ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῆς «Στέγης τοῦ Παιδιοῦ» (Συνοικίας Στρατώνων).

Εἰς μνήμην Βλασίου Κούρτη κατέθεσαν: Οἱ ἀδελφοὶ Π. Βασιλόπουλοι ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων δρχ. 250 καὶ ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου δρχ. 250. Τὰ τέκνα αὐτοῦ Γεώργιος καὶ Ἑλένη Βασιλοπούλου ἀνὰ 500 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἁγ. Διονυσίου, Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Πτωχοκομείου, Ἀσύλου Ἀνιάτων, Μορφωτικοῦ Συλλόγου, Φιλοπτώχου, Ἁγ. Νικολάου, ἤτοι ἐν ὅλῳ 3.000 δρχ. Ἡ οἰκογένεια Περικλέους Βασιλοπούλου ἀνὰ 200 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων, τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἁγ. Νικολάου, τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ Πτωχοκομείου καὶ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου, ἤτοι ἐν ὅλῳ δρχ. 1.000. Ἡ κ. Σοφία Καϊμακᾶ δρχ. 100 ὑπὲρ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὁ κ. Κων. Καλλιβωκᾶς, φαρμακοποιός, δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Εὐαγγελιστρίας.

Εἰς μνήμην Χαρίκλειας Ἀδαμοπούλου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Θεοδ. Πολυχρονοπούλου κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ Α΄ κύκλου Ἑλληνικοῦ Φωτός δρχ. 250, ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου Νοσοκομείου δρχ. 250, ὑπὲρ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Κυριῶν δρχ. 250 καὶ ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ δρχ. 250.

Ὁ κ. Νικόλαος Παράσχος κατέθεσε δρχ. 100 εἰς μνήμην Πολυξένης Μπουσίου ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἰς μνήμην Χαριλάου Ψάχου ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ κατέθεσε δρχ. 250 ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν καὶ δρχ. 300 ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ.

Εἰς μνήμην Ἀγγελικῆς Βέδρα καὶ Σωτηρίου Βαλερίου ὁ κ. Γ. Οἰκονομόπουλος κατέθεσε δρχ. 200 ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν.

Εἰς μνήμην Χαρίκλειας Γ. Σπυροπούλου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Κωνσταντοπούλου κατέθεσαν δρχ. 150 ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ.

Εἰς μνήμην Βλασίου Κούρτη κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου Νοσοκομείου Παίδων ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λεωνίδα Δημοπούλου δρχ. 100, ὁ κ. Ἀσημάκης Στρατόπουλος ἰατρὸς δρχ. 100, ὁ κ. Θᾶνος Γεωργόπουλος δρχ. 100. Ἐπίσης ὁ κ. Θ. Γωγόπουλος κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου δρχ. 100 εἰς μνήμην Πολυξένης Μπουσίου.

ΧΑΡ. & ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

ΕΡΜΟΥ 14—ΑΙΟΛΟΥ 68

ΠΑΤΡΑΙ—ΑΘΗΝΑΙ

Γραφικὴ ὕλη

Τυπογραφικαὶ ἐργασίαι

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΑΚΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΕΛΘΗ ΣΤΟΝ ΧΟΡΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ, ΑΛΛΑ...

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Θὰ ἤθελα μέσῳ τῆς ἐφημερίδος σας νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Σώματος Προσκόπων γιὰ τὴν πρόσκλησι νὰ παρευρεθῶ στὸ χορό της, καὶ συγχρόνως νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμην, καθὼς καὶ σὲ ὅλους τοὺς φίλους μου στὴν Πάτρα, γιὰ τὴν ἀπουσία μου, ποὺ εἰλικρινὰ μὲ στενοχωρεῖ πολύ.

Δυστυχῶς (...κι' εὐτυχῶς σὰν νέα ἠθοποιὸς ποὺ εἶμαι γιὰ νὰ μὴν λέω ψέμματα) ἀνέλαβα ἕναν ἐνδιαφέροντα ρόλο σὲ ἀθηναϊκὸ θίασο ἐντελῶς ἀπρόοπτα. Ἔτσι ἡ εὐχαρίστησή τοῦ νὰ γνωρίσω τὴν Πάτρα καὶ τοὺς κατοίκους της ἀναβάλλεται πρὸς τὸ παρόν.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ στέλνω τοὺς χαιρετισμούς μου σὲ ὅλους τοὺς φίλους μου καὶ τὶς εὐχές μου γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ τῶν Προσκόπων.

Μὲ ἀγάπη

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΑΚΟΥ

Στατιστικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἁλιείας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου

Οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος, ἤρχισεν, διὰ τῆς Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1964 τὴν διεξαγωγὴν μηνιαίας ἐρεύνης ἐπὶ τῆς ἁλιείας θαλάσσης. Ἡ ἔρευνα αὕτη περιλαμβάνει τὴν δραστηριότητα τῶν μηχανοκινήτων ἁλιευτικῶν σκαφῶν, διὰ νὰ ἐπεκταθῇ, ἀργότερον, εἰς τὰ κωπήλατα καὶ τὰ ἱστιοφόρα σκάφη.

Σκοπὸς τῆς ἐρεύνης εἶναι νὰ συγκεντροῦνται μηνιαίως στοιχεῖα ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἰχθύων κατὰ διαφόρους διακρίσεις π.χ. κατὰ κατηγορίας ἰχθύων, κατὰ εἶδος ἁλιευτικῶν σκαφῶν, κατὰ περιοχὰς ἁλιείας κλπ. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν ἁλιείαν ἀτόμων. Ἀρμόδιαι ἀρχαὶ συγκεντρώσεως τῶν στοιχείων ὡρίσθησαν αἱ κατὰ τόπους τελωνειακαί ἀρχαί.

Ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν στοιχείων θὰ δυνηθῇ τὸ Κράτος ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ χαράξῃ ὀρθὴν ἁλιευτικὴν πολιτικὴν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ λάβῃ μέτρα ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν ἁλιέων.

Οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ εἶναι ἐν τῷ μεταξύ οἱ δικοί μας πού, ὅταν μάθανε μὲ ποιούς εἶχαν νὰ κάμουν ἀνεθάρρησαν, ἄρχισαν νὰ ἑτοιμάζωνται.

Τὰ κανόνια ἐπτήθηκαν, οἱ πυροβοληταὶ πῆραν τὶς θέσεις τους καὶ σὲ λίγο ἀπὸ τὰ χαλύβδινα στόμια τῶν τηλεβόλων ἄρχισαν νὰ πέφτουν οἱ πρῶτες βόλιδες.

Διαγράφοντας μιὰ πύρινη γραμμὴ στὸ σκοτεινὸ οὐρανό, ἔπεφταν ἐπάνω στὸ λόφο ὅπου ἔσκαζαν σὰν πελώρια παράξενα πυροτεχνήματα.

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη οἱ κανονιὲς ἔπεφταν ἀλλεπάλληλες κι' ἀπὸ τὰ δύο μέρη κ' οἱ ὀβίδες διεσταυρώνοντο αὐλακώνοντας τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας.

"Ολη ἡ γῆ ἔτρεμε κι' ἀπὸ τὸ βογγητὸ τῶν τηλεβόλων στ' αὐτιά μας νοιώθαμε ἕνα συνεχὲς βόῖσμα σὰν νὰ ἐσήμαιναν καμπάνες.

"Οσο προχωροῦσαμε, καλπάζοντας γιὰ νὰ προφθάσουμε, τόσο ὁ κρότος τῶν κανονιοβολισμῶν ξεμάκραινε.

Μὰ δὲν ἔπαυε ὅμως.

Ἀντιγοῦσε διαρκῶς σὰν νὰ ἐβρυχῶντο χιλιάδες λιοντάρια.

Τ' ἀλογά μας ἦσαν κατάκοπα ἀπὸ τὴν πολύωρη πορεία μέσα στὴ λάσπη ὅπου ἐβυθίζοντο ἕως τὰ γόνατα.

Ἀλλ' ἐμεῖς ἐβιαζόμαστε καὶ τὰ χτυπούσαμε ἀλύπητα, ἐξαναγκάζοντάς τα νὰ τρέχουν πιὸ πολύ.

Τὰ σπηρούνια μας ἐβυθίζοντο στὶς κοιλιές των, ποὺ εἶχαν πληγιάσει.

Τὰ νοιώθαμε ἀπὸ κάτω μας ν' ἀγκομαχοῦν.

Μὰ τί μποροῦσαμε νὰ κάνουμε;

♣

Ἡ μάχη εἶχε ἀρχίσει.

Βοηθοῦμενοι ἀπὸ τὸ πυροβολικό, οἱ δικοί μας εἶχαν προχωρήσει ἀρκετά.

Τώρα οἱ ἀπώλειες τους ἦσαν λιγώτερες, γιατὶ τὰ κανόνια τῶν Τούρκων προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν τὸ στόχο τῆς πυροβολαρχίας μας.

"Ἔτσι οἱ φαντάροι δὲν ἐδοκατίζοντο πιὰ σὰν πρὶν καὶ αὐτὸ τοὺς ἔδινε κουράγιο.

Προχωροῦσαν ὅσο μποροῦσαν πιὸ γρήγορα, χωμένοι ὡς τὸ γόνατο στὴ λάσπη, σκοντάφτοντας καὶ πάλι ἀναστρωμένοι, μὲ τὸ βαρὺ γυλιὸ στοὺς ὤμους, μὲ τὸ τουφέκι στὰ χέρια.

Φθάνοντας στὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ ἄρχισαν ν' ἀναρριχῶνται σὰν ἀίλουροι.

Καὶ τὸ τουφεκίδι ἄρχισε.

Ψιλό, ἀραιὸ στὴν ἀρχή, ὅσο πήγαινε δυνάμωνε, ξάπλωνε.

Τὸ βουνὸ θαρρεῖς καὶ ἐφλέγετο.

Τὰ κανόνια λαμπάδιζαν, τὰ τουφέκια σκορποῦσαν τὸ θάνατο καὶ σὲ λίγο ἄρχισε καὶ ὁ ξηρὸς μονότονος κρότος τοῦ πολυβόλου, τῆς «φαπτομηχανῆς» ὅπως τὴν ἔλεγαν οἱ φαντάροι γιατὶ ἔμοιαζε σὰν τὸ θόρυβο ποὺ κάνει ἡ μηχανὴ ὅταν γαζώνει.

Τὰ κορμιὰ ποὺ τὰ ἐθέριζε τὸ μολύβι, ἐσφάδαζαν πεσμένα στὸ χῶμα, ἐνῷ ἀπὸ πάνω τους ὁρμοῦσαν οἱ ἄλλοι τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ μεθῦσι τῆς μάχης, ἀλαλιασμένοι ἀπὸ τοὺς βρόντους τῶν κανονιῶν.

♣

Μέσα στὴ νύχτα— ἡ βροχὴ εἶχε πάψει ξαφνικά— ἀκούγαμε τὸν πάταγο τῆς μάχης μακρυνό, σὰν σὲ ὄνειρο.

Στὴ φαντασία ὅμως ζωντάνευαν οἱ εἰκόνες τῆς φρίκης καὶ τοῦ ὀλέθρου καὶ θαρρούσα με πὼς βλέπαμε μπροστά στὰ μάτια μας νὰ ξετυλίγεται τὸ αἱματηρὸ ἐκεῖνο δράμα.

Καὶ ὅσο ἀκούγαμε τὸν κρότο τῶν κανονιῶν καὶ τὸ θόρυβο τῶν πολυβόλων, τόσο πιὸ πολὺ βιαζόμαστε νὰ προφθάσουμε στὴν ἀποστολή μας.

"Οταν τέλος κάναμε τὸ γύρο τοῦ ὑψώματος καὶ βρεθήκαμε πίσω ἀπὸ τοὺς Τούρκους περιμέναμε ὡς ποὺ νὰ συγκεντρωθοῦμε κι' ἔπειτα, ὅλοι μαζί, πέσαμε ἐπάνω στοὺς ἀνύποπτους ἐχθρούς.

Μεταγωγικὰ κι' ἐφεδρεῖες ἀναπαυόντουσαν περιμένοντας τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ διετάσσοντο νὰ λάβουν μέρος στὴ συμπλοκή.

"Οταν ἐμεῖς ἐπέσαμε ἐπάνω τους σπαθίζοντας δεξιὰ κι' ἀρι στερά, τὰ ἔχασαν.

Οἱ ἵπποι μας πηδοῦσαν σὰν φαντάσματα σκορπῶντας τὸ θάνατο.

Οἱ Τοῦρκοι, ἀλαλιασμένοι, τρομοκρατημένοι ἀπ' τὴν ἐξαφνική μας ἐπέλασι ἐσκόρπισαν.

Φωνὲς φρίκης ἐγέμισαν τὴν ἀτμόσφαιρα, βλαστήμιες κι' ἐπικλήσεις τοῦ Ἀλλάχ...

— Οἱ γιουνάνηδες, οἱ γιουνάνηδες! ἐφώναζαν πολλοί, τρέχοντας πρὸς τὴν κορυφὴ τοῦ ὑψώματος ὅπου ἐμάχοντο οἱ δικοί τους.

"Οταν οἱ πρῶτοι ἔφτασαν ἐπάνω στοὺς ἄλλους καὶ ἀνήγγειλαν τὴν εἴδησι ὅτι οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐκύκλωσαν, πανικὸς κατέλαβε τοὺς Τούρκους.

Οἱ πυροβολητὲς ἑτοιμάστηκαν ν' ἀφίσουν τὰ κανόνια τους ζητῶντας νὰ φύγουν, νὰ γλυτώσουν.

Καθὼς ἐμάθαμε ὕστερα ἀπὸ αἰχμαλώτους ποὺ ἐπιάσαμε, τοὺς συγκράτησαν οἱ ἀξιωματικοὶ μὲ τὰ μαστίγια καὶ μὲ τὰ πιστόλια.

Καὶ τότε ἔγινε κάτι φρικτό.

Ἐμεῖς, χτυπῶντας μὲ τὰ σπαθιὰ καὶ πυροβολῶντας μὲ τὶς καραβίνες, εἴχαμε ὑπερπηδήσει τὰ μεταγωγικὰ καὶ κυνηγῶντας τοὺς τρομαγμένους ἐχθρούς ἀνεβήκαμε στὴν κορυφὴ τοῦ ὑψώματος.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ δικοί μας εἶχαν ἀνεβῆ στὸ ὕψωμα καὶ πολεμοῦσαν τώρα στῆθος μὲ στῆθος τοὺς Τούρκους.

Τ